

GLORIA MARIS

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR DE

*BELGISCHE
VERENIGING
VOOR
CONCHYLIOLOGIE* v.z.w.

ANTWERPEN

association belge de conchyliologie

belgian society for conchology

Gesticht in 1961

AANGESLOTEN BIJ HET KONTAKTKOMITEE VAN DE KRINGEN VOOR NATUURSTUDIE EN NATUURBESCHERMING IN HET
ANTWERPSE

Verantwoordelijk uitg.

André Verhecken
Edward Arsen str. 47
2510 MORTSEL
03/440.37.68

Secretariaat

Jean Wuyts
Koningsarendl. 82
2100 DEURNE
03/324.99.14

Redactie

Antoine Vereycken
A. Van Dijkstr. 50
2120 SCHOTEN
03/645.92.30

Bankrekening

Belgische Vereniging
voor Conchyliologie v.z.w.
(Gloria Maris)
610/4465950/64

DE SHELL-DUMP VAN CAPE CANAVERAL (FLORIDA)

deel 2 : " BEKEND MAAKT NIET BEMIND "

door : A. van de Bruele *

Afgelopen zomer verbleef ik voor de tweede keer in Florida. Natuurlijk ging mijn aandacht weer naar de " Dump ", waarover ik reeds een uitvoerig verslag heb geschreven (Gloria Maris vol. 23 Nr. 3 pp. 45/50, maart 1984). Tot mijn grote verbazing werd op de " Dump " geen schelpenmateriaal meer gestort. Juist integendeel. Het terrein wordt totaal geëgaliseerd en al het overtollig materiaal wordt naar elders vervoerd. De bestemming hiervan is mij onbekend. Je kunt hier nog vrij zoeken , maar het loont de moeite niet meer. Alles is verbleekt of zwaar beschadigd of wel afgegraasd door de zwermen schelpenverzamelaars die hier in de afgelopen jaren hun gang gegaan zijn.

Al dit voorgaande is iets wat je niet kunt tegenhouden. Het staat reeds vast dat na enkele jaren zo'n "eldorado" voor verzamelaars ophoudt te bestaan. Dit is niet te veranderen. Maar, nu komt het ware verhaal waar ik een ongelukkige subtitel voor heb moeten geven. Het feit is echter als volgt. De "Dump" zoals hij bekend staat en stond trok zoveel geïnteresseerden aan, dat je eigenlijk nooit alleen als verzamelaar daar rond liep. Verzamelaars c.q. handelaren van heinde en verre kwamen naar de "Dump" om hun collecties te vergroten. Maar helaas bevond zich voornamelijk onder de laatste groep een aantal personen die het niet zo nauw namen met de eigendommen van de firma, die voor het transport zorgde. Vernielingen en diefstallen van en aan de werktuigen hebben plaatsgevonden. En of dit al niet genoeg is werden de werkzaamheden tijdens het storten van vers materiaal zodanig belemmerd dat de firma helaas andere maatregelen heeft moeten nemen.

Bij een nieuw "Dump" (een kilometer verwijderd van de vorige) is een groot hekwerk rond het gehele terrein geplaatst. Tijdens de werkuren is er constante terreinbewaking. Niemand mag hier naar binnen. Zelfs schriftelijke toestemming wordt met NEE afgeschoven. Er wordt geen pardon genomen bij overtreding,

zelfs geen waarschuwing vindt plaats, maar direct een bekeuring van maar liefst 500 dollar per persoon. Dit alles staat reeds bij de ingang vermeld.

In de ogen van de firma een terechte daad. De directie had dit liever niet gehad. Het brengt alleen maar extra kosten met zich mee ; een hekwerk van enkele honderden meters lang en tijdens werkdagen een permanente bewaker. Van dit alles is alleen de verzamelaar de dupe. Als iedere verzamelaar of "geïnteresseerde" zich aan de normale omgangsvormen had gehouden dan was het hier vele jaren een plezier geweest om fijn en gezellig schelpen te zoeken van soorten die alleen via de trawlers gemachtigd kunnen worden. Nu hebben we alleen een zware kater, want de "Dump" is er niet meer.

Alleen de handelaren lachten, want zij kunnen de prijzen van de zeldzame soorten uit dit gebied verhogen, die zij in voorgaande jaren op egiïstische wijze hebben verkregen. Dit is een reden om de toch al stijgende prijzen te verklaren. De commercie en de hobbyisten hebben elkaar nodig, maar laat het evenwicht niet te veel omslaan naar de handelswijze. De pure hobbyist wordt altijd de dupe van zulke "acties".

Men kan alleen dit helpen voorkomen door in te grijpen wanneer diefstal, vernieling of verstoring geconstateerd wordt. Hiermee redden de "goede" verzamelaars zich niet alleen van een slechte naam, maar redden ook de bereikbaarheid van vindplaatsen die anders onze schelp-neuzen voorbijgaan.

Gloria Maris - Volume 24 nr. 8 - pp.205:207 - November 1985

OP JACHT NAAR STROMBUS DECORUS RAYBAUDI

Robin De Roover *

Zoals de heer A. Verhecken het in zijn artikel : Strombus decorus raybaudi in de Middellandse zee (Gloria Maris Vol. 23, Nr. 4, pp.79/88) beschreef, was ik de gelukkig vinder van Strombus decorus raybaudi : een betrekkelijk nieuwe schelp voor het Middellands zeegebied.

De toen gevonden exemplaren (+ 30) waren allen onvolgroeid. Een van de redenen waarom ik dit jaar opnieuw naar Rhodos ben gegaan was dan ook om na te gaan of :

- 1) Strombus decorus raybaudi nog steeds op Rhodos aanwezig is ?
- 2) Of hij ook op andere plaatsen langsheen de kusten (Westkust = Egeïsche Zee : Oostkust = Middellandse Zee) van Rhodos kan gevonden worden ?
- 3) Of de nu eventueel gevonden exemplaren, na 2 jaar, een zekere volwassenheid bereikt hebben ?

Er werd dus op een aantal plaatsen gedoken in de Egeïsche Zee en Middellandse zee. Met duiken bedoel ik in dit geval skin-diving. In het hotel was niet de nodige uitrusting voorzien om aan scuba diving te doen.

Strombus decoris raybaudi heb ik op drie plaatsen gevonden (aangeduid op kaartje). Twee plaatsen bevinden zich aan de Westkust, namelijk IXIA en KAMIROS (Egeïsche Zee).

IXIA : Liggt op 6 Km van de hoofdstad Rhodos. Het is dezelfde plaats waar twee jaar geleden (augustus 1983) de Strombidae gevonden werden. Na enkele proefduiken herontdekte ik de kleine rotsformatie. Op het eerste zicht was de populatie Strombus decorus nog steeds groot. Een 35-tal exemplaren werden hier bovengehaald (alle levend)

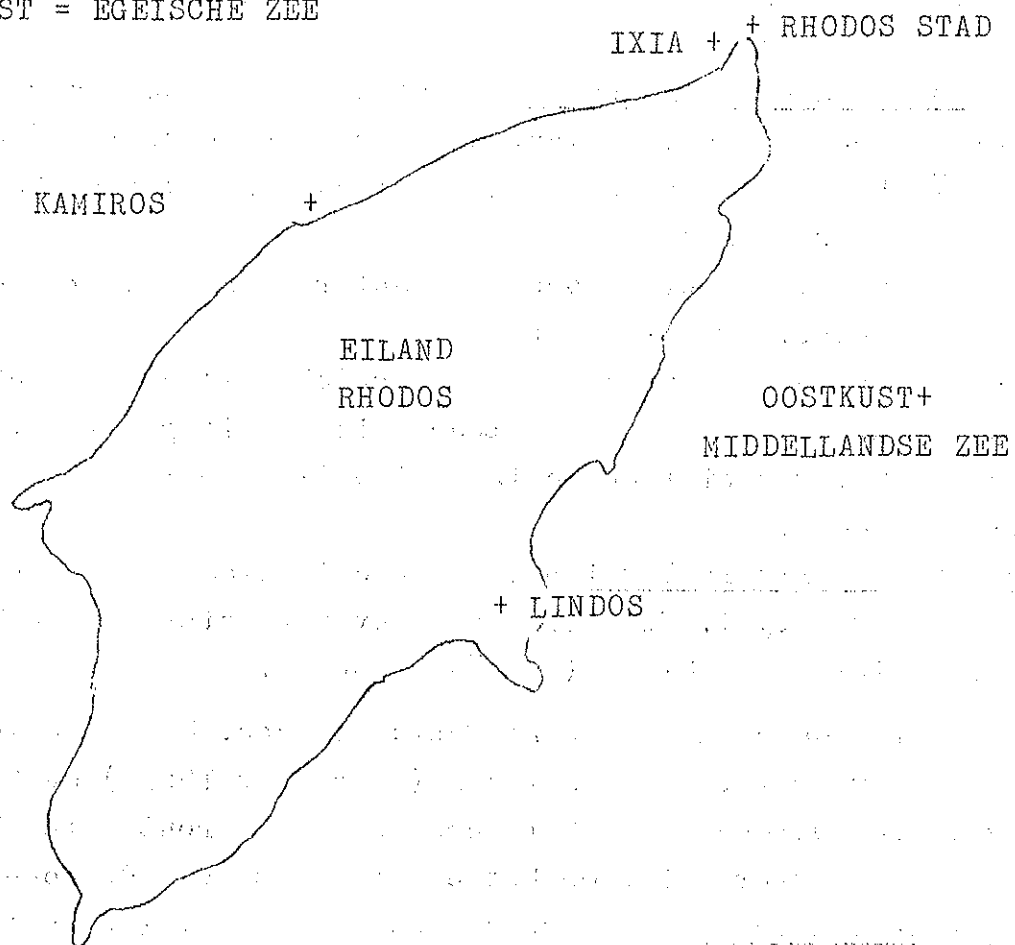
KAMIROS : Is een kleine baai gelegen langsheen de Westkust, op ongeveer 70 Km van Rhodos stad. De baai is ingesloten door een rotskust. In zee treffen we dan ook grotere rotsformaties

* Paleisstraat 82/1, 2018 Antwerpen

aan dan dit het geval was te IXIA (is in feite een groot zandstrand). Benevens enkele Conidae (Conus mediterraneus) werd hier óén levende Strombus decorus gevonden. Zijn afmeting is in vgl. met deze van IXIA erg klein (20 mm X 10 mm).

TURKIJE

WESTKUST = EGEISCHE ZEE

De derde plaats bevindt zich aan de Oostkust van het eiland, namelijk LINDOS (Middellandse zee)

LINDOS : omvat een kleine natuurlijke haven, gelegen op 80 Km van Rhodos stad. De baai bestaat uit een zandstrand en wordt omringd door een rotskust.

Het enige exemplaar van Strombus decorus dat hier werd gevonden was dood ; werd bewoond door een heremietkreeft.

Groei-cyclus van Strombus decorus :

Geen enkel van de gevonden exemplaren was volgroeid. Alle bovengemaalde Strombidae hebben een erg dunne lip. De schelpen zijn precies hetzelfde als toen ik ze twee jaar geleden gevonden heb. Na 2 jaar is er dus geen enkele verandering in de groeifase geweest.

Reden voor deze stagnatie is mij totaal onbekend. Wel heb ik tijdens m'n duikactiviteiten voor de kust van IXIA kunnen vaststellen, dat grote buizen afkomstig van diverse hotels in zee uitmondten : buizen die dienst doen om afval(water) te loozen. Een van deze buizen bevond zich in de directe omgeving waar de grote populatie Strombus decorus werd gevonden. Misschien een suggestie maar zou het niet mogelijk zijn dat bepaalde chemische stoffen die zo in zee terechtkomen een invloed kunnen uitoefenen op de groei van de schelp ? Anderzijds moet ik dan weer vaststellen dat de beide exemplaren gevonden te KAMIROS en LINDOS eveneens onvolgroeid zijn, en op deze plaatsen bevinden zich geen hotels (en buizen) in de nabijheid van de zee. Andere redenen dus ??

Afmetingen : Al de gevonden exemplaren variëren tussen 40 en 45 mm lengte en 15 en 25 mm breedte. (identisch aan deze van 2 jaar geleden).

Kleur : De kleur varieert van wit met bovenaan de schelp een mauve band, naar effen licht bruin over wit met bruine banden, tot een fijne donkerbruine zigzag tekening. Onder de nu gevonden exemplaren bevinden zich er drie die nagenoeg volledig zwart zijn.

Nota van de Redactie :

Het is interessant te volgen hoe Strombus decorus " subspecies raybaudii " zich blijkbaar in de oostelijke Middellandse Zee ingeburgerd heeft.

Bazocchi meldt (Bolletino Malacologico, vol 21 (1-4):64) de vondst van 15 juveniele exemplaren op 10 Km ten oosten van Girne, aan de zuidkust van Cyprus : het waren alle dode exemplaren, met heremietkreeften, en gevonden tussen 0 en 2 meter diepte.

Nog twee van onze leden hebben bijgedragen tot onze kennis van deze Strombus in de Middellandse Zee :

Dr. P. Gillis (Serskamp) meldt ons dat zijn schoonzoon, die geen schelpenverzamelaar of duiker is, tijdens zijn verlof rond Pasen dit jaar in het centrum van de Club Mediterranée aan de Zee van Marmara in Turkije, met snorkel en duikbril voor zijn schoonvader even wat " schelpjes ging zoeken ". Toen Dr. Gillis de buit onder ogen kreeg bleek deze te bestaan uit een paar Conus mediterraneus, een paar Trochidae, een Cerithium en ... 15 dode juveniele exemplaren van Strombus decorus raybaudii ! Op deze plaats blijkt deze inwijkeling dus zowat de meest voorkomende soort te zijn !

Ook ons beheerraadslid Ludo Steppe was in Turkije op verlof. Hij vertelt het zelf : (op volgende bladzijde)

...

Gloria Maris - Volume 24 nr. 8 - p.209 - November 1985

STROMBUS DECORUS RAYBAUDII IN DE MIDDELLANDSE ZEE

L. Steppe *

Strombus decorus raybaudii lijkt zich wel degelijk in de Middellandse Zee te vestigen. Evenals R. De Roover op Rhodos heb ik aan de Turkse Riviera dit jaar vrij grote hoeveelheden van deze soort waargenomen en verzameld. Het waren echter allemaal juveniele exemplaren.

Tijdens onze vakantie in Turkije verbleven we gedurende enkele dagen aan de Middellandse Zee, in het zuiden van het land, ongeveer twintig kilometer ten westen van Antalya, meerbepaald in Beldibi.

Het strandhotel, aldaar gevestigd, lag in een grote baai met zand- en keienstrand, een bijzonder onaantrekkelijk biotoop. Aangespoeld materiaal was er absoluut niet te vinden. Ook onder water was het een monotoon beeld. Ik kon er niets anders waarnemen dan zandige bodem. vanaf een diepte van ongeveer drie meter vond ik enkele typische zand-soorten zoals Nassariidae en Naticidae. Ruim in de meerderheid waren evenwel levende exemplaren van Strombus decorus raybaudii. Ik heb zo'n 40 exemplaren van deze soort verzameld. Het zijn echter allemaal juveniele schelpjes, variërend in grootte van 10 tot 22 mm. Opmerkelijk is wel het verschil van biotoop met de eerste vindplaats die De Roover opgeeft in 1983 (Verhecken, 1984: 79). Toen werd deze Strombus-soort gevonden op een rotsbank begroeid met wieren. Daar was in mijn geval evenwel geen spoor van te bekennen.

* Prins Boudewijnlaan 142, 2610 Wilrijk.

DEVRIESE, R. & T. WARMOES, 1985.

De land- en zoetwatermollusken van de Benelux.

Uitgave van de Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming.

134 pp., talrijke figuren. Prijs : 150 Bf.

De studie van de land- en zoetwatermollusken heeft in ons land de laatste jaren bijzonder veel aandacht gekregen. Deze hernieuwde interesse is zeker niet alleen gegroeid in professionele kringen, want ook verschollende (nog) niet-professionele natuurliefhebbers hebben zich enthousiast in onze terrestrische malacofauna verdiept. Tot deze laatste groep behoren de auteurs van de zopas verschenen determinatietabel van de land-en zoetwatermollusken van de Benelux. Rik Devriese is in het Belgische malacologenwereldje zeker geen onbekende meer: eerder publiceerde hij reeds een determinatiesleutel voor de Belgische landnaaktslakken, terwijl hij ook de eerste was die Columella aspera in ons land aantoonde.

De tweede auteur, Thierry Warmoes, studeert dierkunde aan de Universitaire Instelling Antwerpen, waar hij nu zijn tweede licentie gaat beginnen. Zijn belangstelling voor het slakkenwereldje heeft hij nooit onder stoelen of banken gestoken, getuige daarvan de pas verschenen determinatietabel.

Men kan zich afvragen of er wel een behoefte bestond aan een nieuwe slakentabel voor de Benelux, want met de uitstekende referentiewerken van Adam, Janssen & Vogel, Gittenberger et al. en Kerney, Cameron & Jungbluth onder ogen, lijkt de tabel van Devriese & Warmoes op het eerste gezicht wel wat overbodig. Dit is echter geenszins het geval. De geciteerde referenties zijn nl. ofwel uitverkocht, ofwel duur, ofwel moeilijk te verkrijgen, ofwel te gespecialiseerd. Deze elementen maken hen dan ook niet direct geschikt voor een breed publiek met een algemene interesse in de levende natuur en het is nu juist die doelgroep die de auteurs viseerden bij het samenstellen van hun tabel. Iets wat hun volgens mij trouwens zeer goed gelukt is, want de tabel beantwoordt in vrijwel alle opzichten aan de verwachtingen: het is een verzorgd, handig en goedkoop boek geworden, dat ongetwijfeld voor vele liefhebbers de weg zal effenen om zich meer te verdiepen in onze malacofauna.

Een groot gedeelte van de illustraties in de tabel werden overgenomen uit het prachtige werk van Adam. Dat belet evenwel niet dat ook heel wat nieuwe figuren voor de sleutel werde, vervaardigd.

Jammer genoeg vind ik ze wel niet altijd even geslaagd.

Inhoudelijk is er niet zo veel op de tabel aan te merken, integendeel, de sleutel werd zo opgevat dat b.v. ook juveniele exemplaren tot op zekere hoogte geïdentificeerd kunnen worden. Verder zijn bepaalde, variabele soorten meermaals in de sleutel opgenomen, waardoor de kans op vergissingen kleiner wordt.

Hoewel er nergens in de tabel anatomische kenmerken worden gebruikt, wijzen de auteurs er toch regelmatig op dat het dikwijls niet mogelijk is om tot een juiste determinatie te komen zonder een nauwkeurige studie b.v. van de genitalia.

Het is prettig vast te stellen dat de auteurs zich geen moeite gespaard hebben om recente onderzoekingen en gegevens in hun tabel te verwerken. Zo wordt er b.v. onderscheid gemaakt tussen Arion distinctus en Arion hortensis en zo worden b.v. ook Hydrobia neglecta, H. ventrosa en H. stagnorum als drie verschillende soorten behandeld. Maar hoe recent de gegevens ook zijn, toch moet men bij het samenstellen van een sleutel als deze steeds ergens een grens trekken. Dat is dan wellicht ook de reden dat Ceruellia cespitum niet in het werk wordt vermeld, hoewel deze soort levend voorkomt in het Antwerpse havengebied. Eerder werd C. cespitum in België met zekerheid verzameld te Sart (bij Luik) in 1941. Deze gegevens werden echter nog maar zeer onlangs gepubliceerd zodat ze niet in de tabel konden verwerkt worden.

Een kleine opmerking die ik hier zou willen maken, is dat op pag. 63 en 75 van de tabel gewag wordt gemaakt van de soort Isognostoma isognostoma (door de auteurs ook "bergtrandslak" genoemd); wellicht heeft het zetduiveltje de auteurs hier parten gespeeld, want de juiste naam voor deze soort is Isognomostoma isognomostoma.

Een laatste punt dat ik hier zou willen aanstippen, is dat de auteurs naast de geldende wetenschappelijke namen een heleboel nieuwe Nederlandse namen hebben ingevoerd (o.a. vertaald uit het Duits). Hoewel ik de beweegredenen van de auteurs in verband hiermee volkomen begrijp, toch heb ik het dikwijls moeilijk met die Nederlandse namen. Inderdaad, niet alleen lijkt mij het onthouden van de Nederlandse namen in heel wat gevallen op zijn minst even moeilijk of omslachtig als het onthouden van de Latijnse (b.v. puntige blaashorenslak i.p.v. Physa acuta), maar bovendien zal het gebruik van de Nederlandse naam ongetwijfeld voor verwarring zorgen (en het is nu soms al zo'n soep met de wetenschappelijke).

Om dit in te zien moet men maar eens kijken naar de Nederlandse namen die in gebruik zijn voor het benoemen van de verschillende Hydrobia-soorten. Het lijkt inderdaad geen twijfel dat wanneer voor elke slakkensoort een Nederlandse naam wordt in het leven geroepen, er op een gegeven ogenblik een nomenclatuurcode zal moeten opgesteld worden, zoals die reeds bestaat voor de wetenschappelijke namen. De auteurs werden trouwens reeds met die problematiek geconfronteerd toen ze een Nederlandse naam zochten voor de Clausiliidae. In navolging van Gittenberger et. al. opteerden ze eerst voor "spoelhoorn", maar die naam is eerder al gebruikt geweest voor de mariene Acteon tornatilis (een geval van "homonymie" van Nederlandse namen !) en daarom verkozen ze uiteindelijk de naam "regenslak". Kortom, persoonlijk sta ik niet achter het gebruik van Nederlandse namen, maar dit feit doet uiteraard geen afbreuk aan de bruikbaarheid van de tabel.

Tot besluit durf ik gerust stellen dat Devriese & Warmoes met hun werk een wezenlijke bijdrage hebben geleverd in het stimuleren en propageren van de malacologie als liefhebberij. Het beoogde lezerspubliek zal in de tabel ongetwijfeld een handig instrument vinden bij het determineren van onze niet-mariene weekdieren en gezien de lage prijs, kan ik het boek alleen maar aanraden aan alle natuurliefhebbers die onze slakkenwereld wat beter willen leren kennen.

Het werk kan besteld worden bij : Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming, v.z.w., Kortrijksepoortstraat 140, B-9000 Gent.

Thierry Backeljau
Rijksuniversitair Centrum Antwerpen
Groenenborgerlaan 171
2020 Antwerpen

MEDEDELINGEN

PROBLEMEN MET DE POST :

Ongetwijfeld heeft U zich de vraag gesteld wat er met het maandblad van oktober aan de hand was, toen U het niet op de normale datum in de bus vond. Dit nummer was op de normale datum samengesteld en 'gepind'. Pas de donderdagnamiddag vóór de Rendez-Vous dag werden we door de Post telefonisch verwittigd dat het verzenden geweigerd was ! Er blijkt namelijk een reglement te bestaan dat bepaalt dat, om binnen de normen voor frankering als 'tijdschrift' te vallen, een publikatie voor minstens 30% uit lopende tekst van algemeen belang moet bestaan ! Het oktobernummer voldeed daar niet aan. We willen namelijk de uitgebreide lijst van de Mitridae, van de hand van de heer Kruyniers, en gestart in het aug-sep nummer, nog in 1985 compleet gepubliceerd hebben, daar vanaf 1986 het formaat van het tijdschrift verandert vanwege het drukken. Vandaar dit vrij dik oktobernummer en deze uitgebreide lijst.

Ten gevolge van deze weigering werd dus alles van de Post teruggehaald en als noodoplossing kreeg ieder lid dat aanwezig was op de Rendez-Vous dag zijn maandblad dan direkt in de hand. Ondertussen werden mogelijke oplossingen overwogen om de extra kosten te beperken (volgens de Post moesten de oktobernummers met 12,50 F gefrankeerd worden !).

Volgende oplossing werd gevonden : de niet-afgehaalde oktobernummers worden aangevuld met het reglementair voorziene aantal bladzijden " lopende tekst ", en ALS NOVEMBERNUMMER VERSTUURD. De leden die op de Rendez-Vous dag aanwezig waren krijgen dus allees deze laatste bladzijden toegestuurd.

Het nog te publiceren deel van de lijst Mitridae - een veertigtal blz. zal dan als decembernummer uitgegeven worden, wellicht als " gedrukte periodieke publikatie " wat betreft posttarief (meer te frankeren dan ons gewoon tijdschrift !). Om zoveel mogelijk te besparen zouden we ook dit nummer eerst op de decembervergadering uitdelen, en pas daarna de overblijvende exemplaren versturen ; daarom geven we in dit nummer nu ook reeds het programma van de maand december. En uiteindelijk zal U dus zeker Uw volledige jaargang bij mekaar hebben. De moeilijkheden van deze laatste maanden moeten we er alleen op de koop toe bij nemen ; het is echt niet onze schuld !

MEDEDELINGEN

BEHEERRAADSVERKIEZING :

Met de eindejaarsfeesten nadert nu ook weer snel de volgende verkiezing van de Beheerraad. In dit verband doen we een dringende oproep aan iedereen die met het wel (en wee!) van onze vereniging begaan is : zo U bereid bent een positieve en actieve bijdrage te leveren aan de gang van zaken in deze vereniging, stel dan onverwijld Uw kandidatuur voor een "job" in de Beheerraad ! Er is een grote behoefte aan "vers bloed" en aan frisse ideeën !

DETERMINEERDAG OP 3 NOVEMBER 1985 :

Op de maandvergadering van 3 november 1985 hebben we dus geen voordracht, maar zoals verleden jaar een determineervergadering. Volgende leden, gespecialiseerd op hun terrein, hebben hun medewerking toegezegd op uw problemen qua determinatie op te lossen :

dhr. Christiaens : Patellidae, Fissurellidae, Capulidae
 ("Patelliformis" in het algemeen)
 dhr. Delsaerdt : Turbinellidae, Chamidae, Fasciolaridae
 dhr. Kruijniers : Cypraeidae, Terebridae, Mitridae
 dhr. Van Belle : Polyplacophora (vooral Europese)
 dhr. Verhecken : Cancellaridae
 dhr. Verstraete : Mediterraan + minishells
 dhr. Wils : Conidae
 dhr. Wuyts en Notelsteirs : Muricidae
 dhr. Pickery : Haliotidae

Uiteraard wordt iedereen, die zich op een of ander gebied van de malacologie goed thuis voelt, uitgenodigd om op deze dag ook de problemen van de andere leden te helpen oplossen. Wanneer U wat van uw dokumentatie meebrengt op 3 november moet dat zeker lukken.

 Enkele weken terug vernamen we het overlijden van de heer Verwilghen die meer dan 20 jaar een trouw lid en medewerker was van onze vereniging. Aan de beproefde familie wensen wij in naam van alle leden-vrienden ons medeleven te betuigen.

V.Z.W. BELGISCHE VERENIGING VOOR CONCHYLIOLOGIE
 ANTWERPEN

 OPROEPING TOT DE JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING

De Beheerraad van de v.z.w. BELGISCHE VERENIGING VOOR CONCHYLIOLOGIE heeft de eer al haar leden ter kennis te brengen dat de jaarlijkse Algemene Vergadering (voorgeschreven door art. 4 en de volgende van de Wet avn 27.6.21, door art.4 der statuten van 9.5.74 en door art. BI t/m B9 van het Reglement van Inwendige Orde, goedgekeurd door de Beheerraad op 13.6.74) ; plaats heeft op

ZONDAG 5 JANUARI 1986 TE 10.00 UUR

in " Stella Maris", Italiëlei 72, te Antwerpen
 en nodigt hiermede alle leden uit om op deze algemene vergadering aanwezig te zijn.

DAGORDE

1. Jaarverslag 1985
2. Nazicht, verantwoording en goedkeuring der rekeningen dienstjaar 1985 en begroting 1986
3. Verkiezing van beheerders
4. Interpellaties
5. Allerlei

Voor de Beheerraad

A. VERHECKEN, voorzitter

- Betreffende punt 3 vestigen wij er de aandacht op dat alle leden die een actieve bijdrage zouden willen leveren tot het beheer van deze vereniging, zich kandidaat kunnen stellen voor een functie in de Beheerraad. Uw kandidaturen worden ingewacht bij de voorzitter of secretaris tot bij de aanvang van de algemene vergadering.

- Betreffende punt 4 : Volgens art B 7 van het Reglement van Inwendige Orde dient voor belangrijke interpellaties een beknopte tekst binnen de acht dagen na de Oproeping tot de Algemene Vergadering bij de Beheerraad ingediend te worden.

Heibel in het postwezen, overbelasting door verkiezingsdrukwerk en een kriegelige beambte die koppig de puntjes op de "i" zette met als gevolg dat ons maandblad niet tijdig in Uw brievenbus belandde. Wellicht daardoor hebben trouwe leden on ze Rendez-vous gemist.

Onze voorzitter meldde tijdens zijn mededelingen het overlijden van dhr. Verwilligen, ruim 20 jaar lid van onze vereniging.

Als eerste spreker startte dhr. ANSEEUW met een volledig overzicht van de PLEUROTOMARIIDAE. Het aantal aanwezigen groeide naar de 60.

Pleurotomaria-soorten kwamen reeds voor in het Mesozoïcum (200 miljoen jaar geleden) en eigenaardig genoeg evolueerden deze soorten praktisch niet. Een zeer uitgebreide reeks fossielen bevindt zich in het BM(NH), Londen.

Er zijn 17 recente soorten plus 2 oncersoorten van de Bermuda's, verdeeld in 3 subgenera (al naar gelang de lengte van de slit op de laatste omgang en de omvang van het operculum): Antemnotrochus, Pero-
trochus en Mikadotrochus. Pleurotomaria (Mikadotrochus) hirasei is de meest gekende soort wellicht.

De rode kleur van alle Pleurotomaria-soorten is waarschijnlijk een camouflage, gezien de grote diepte waarop de soorten leven (80 - 500 m) - rood wordt op die diepte niet meer 'gezien'.

Een vlotte spreker, een autoriteit in de PLEUROTOMARIIDAE en een werkelijk prachtige diareeks waarin ook het dier zelf getoond werd. Dank aan dhr. Anseeuw, systematicus, conchylioloog en malacoloog, die ons heelwat leerde over deze 'aristocratische' familie.

Na een korte pauze onze tweede spreker dhr. WILS. Hij waarschuwde ook in naam van de studiegroep voor een belachelijk werk aan een absurde hoge prijs van OSTINI (Italië) over Rode Zee-soorten. Een staaltje? Een Conus-exemplaar met kunstlicht gefotografeerd is bij Ostini een andere soort dan hetzelfde exemplaar bij daglicht gefotografeerd. Ja? U weet het dus wel, weggegooid geld!

Dhr. Wils had het verder over de 18e eeuwse Conus-auteurs, waarbij geweldige figuren maar ook dieptepunten. Boven alle Conus-auteurs steekt HWASS ongetwijfeld uit met kop en schouders: 58 geldige soorten van de 109 door hem als nieuwe soorten beschreven. Hwass kon niet voorzien dat Syst. Nat. XIII van GMELIN door de ICZN zou gevalideerd worden en hij hield (terecht) geen rekening met de verkopers-catalogus van LIGHTFOOT; zonder deze twee was hij niet veraf geweest van de 100 geldige soortnamen!

Na de middag kwam onze sekretaris, dhr. WUYTS, met een vervolg uit de MURICIDAE, nl. het genus Chicoreus. We maakten kennis met het subgenus Phyllonotus, een paleo-genus uit de 'Oude Wereld', waarvan U wellicht de recente soorten erythostoma en pomum kent. Het subgenus Hexaplex, U weet wel met onze Mediterraan trunculus en de mooie brassica. Chicomurex en het duidelijke genus Siratus waarvan de enig mooie alabaster. Tenslotte het subgenus Maquetia met als bekendste soort Eriquetra. Zoals we van hem gewoon zijn, had de spreker ok deze keer zijn voordracht zorgvuldig voorbereid, met een volledigheidsbetrachting en materiaal in natura. En al dat werk voor slechts 25 aanwezigen! We verontschuldigen onze TROUWE leden die boven zich uitsloofden om hun materiaal voor de beurs uit te stallen. Dhr. Pickery plaatste dan ook een terechte opmerking.

Dan was er een beurs, waarover wij als bestuur zwaar mee in ons maag zitten. Nogmaals niet om onze goeie leden, maar omdat er een paar gelegenheidscommercianten als haaien winst roken, waarbij onze eigen leden op de achtergrond kwamen en zelfs plaats moesten ontbernen. We hebben het lesje weer geleerd. Behalve dit een waardige dag.

N O V E M B E R 1 9 8 5

1. Zondag 3 November 1985 te 10.00 uur in het lokaal
" Stella Maris ", Italiëlei 72 te Antwerpen
DETERMINEERDAG (zie mededelingen)
2. Vrijdag 8 November 1985 te 20.00 uur in het lokaal
Koolkaai 9 te Antwerpen : Vergadering van de studiegroep
Xenophora onder leiding van de heer E. Wils.
3. Vrijdag 15 November 1985 te 20.00 uur in het lokaal
Ommeganckstraat 26 te Antwerpen : vergadering van de
Raad van Beheer + inbinden maandblad.
4. B.V.C. West Vlaanderen vergadert op 17 November 1985
in het centrum De Lelie - weidestraat 81 te Assebroek.

D E C E M B E R 1 9 8 5

1. Zondag 1 December 1985 te 10.00 uur in het lokaal
" Stella Maris ", Italiëlei 72 te Antwerpen
Bespreking " in open kring " van de huidige toestand
in de vereniging, en de vooruitzichten voor de toekomst,
o.a. het drukken van het maandblad en de viering
van 25 jaar B.V.C.
2. Vrijdag 13 December 1985 te 20.00 uur in het lokaal
Koolkaai 9 te Antwerpen : Vergadering van de Studiegroep
Xenophora onder leiding van de heer E. Wils.
3. Vrijdag 20 December 1985 te 20.00 uur in het lokaal
Ommeganckstraat 26 te Antwerpen : vergadering van de
Raad van Beheer.
4. B.V.C. West Vlaanderen vergadert op 15 December 1985
in het centrum De Lelie - weidestraat 81 te Assebroek.

Eerstvolgende vergadering is op zondag 5 Januari 1986
JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING

